

NOVELL

A

Oros-

tider

Roy

Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från, AMIR Fosterfamilj.

- 1 Livet kollapsar 1-28 118 s.
- 2 Fosterfamilj 29-42 73 s.
- 3 Orostider 43-61 91 s.
- 4 Ledsamheter 62-87 114 s.
- 5 Begravning 88-115 121 s.
- 6 Övergiven 116-134 88 s.
- 7 Övergiven igen 135-156 108 s.
- 8 Överraskning 157-181 120 s.
- 9 Rymningsplaner 182-194 72 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Foster-

familij

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen –
NOVELLER
A FOSTER-
FAMILJ
Orostider

Information

NOVELLER A FOSTERFAMILJ

Orostider (3)

Hämtad från:

AMIR Fosterfamilj (första boken +)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynklig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-26-7

Denna bok skyddas av upphovsrätts-
lagen.

2016-08-15

Numrering av böcker

Det blir knas med numreringen av böckerna, så denna bok Fosterfamilj får också bli bok ett och med ett plustecken efter. Och ”problemet” är löst.

Jag hade gjort en plan med berättelsen om Amir. Och det kändes bra att först skriva bok 3 Låtsasstorebror, därefter 4 Pirater och sist bok 8 Bråkstakar.

Dessa tre böcker tillsammans blev en kortare serieversion av de slutliga åtta.

Men när jag skrev bok ett kände jag att det också behöver bli en bok nio (tio). Och, som sagt, bok ett behövde klyvas till två böcker.

Regnbågs- färger

(Nedan krångliga beskrivning, med överkurs, kanske är mest för oss nördar.)

En liten kul sak kring numreringen av böckerna styrs på ett sätt av de sex (gay)regnbågsfärgerna lila, blå, grön, gul, orange och röd.

Och dessa färger med numrering startar i huvudtiteln AMIR.

Fast nu blir det hela lite knas i och med att bok ett blev två böcker. Fast detta löste jag med att i bok ett Mobbare, startar bokstaven A i AMIR med röd färg, (som ju också är kärlekens färg).

”Problem” är till för att lösas, så att säga.

Så räkningen i regnbågsfärgerna får, lite haltande, starta med röd färg i AMIR-serien. Fast den skulle ha startat med lila. Så egentligen startar färgstarten med bok 1+ Fosterfamilj.

Och så var detta lilla ”problem” löst”.

Färgräkningschema

(Röd 1), lila 1+, blå 2, grön 3, gul 4,
orange 5, röd 6, lila lila 7, blå blå 8,
grön grön 9,

(och om det blir fler böcker:)

gul gul 10, orange orange 11, röd röd
12,

(och en tredje omgång av sex räknings-
färger skulle bli:)

lila lila lila 13 blå blå blå 14 (och så
vidare).

Alltså: 1-6 en färg A MIR, 7-12 två likadana färger AM IR, 13-18 tre likadana färger AMI R, (och så vidare)

(Nu är nördén klar.)

Fosterfamili

Baksidestext

Katastrofen med att mormor dör, mamma blir mer tokig, att han måste flytta till ett fosterhem, och att han tappar kontakten med sin bästis, Amir, skapar en malande och hemsk oro för Sten.

Han tänker mycket på Amir, ringer till honom, men blir bara ledsen av att få höra hans glada röst.

Och när han tänker rymma får han mycket hjälp och tröst av Rickard på

familjehemmet.

Rickard är elva år, tre år äldre än Sten, och hjälper honom att kunna få tänka på annat än sådant som oroar och gör psykiskt ont.

De spelar TV-spel, och andra spel.

Och Rickard visar honom ponnyhästarna, Dandy och Pompe. Också de ger mycket glädje och tröst. Och Rickard lär honom att rida.

Rickard och Sten blir som bästa kompisar.

De får gå i skola med hemundervisning.

Och alla på familjehemmet, vuxna

och barn, spelar fotboll.

TÄNKER

RYMMA

43

Ångestattack

Sten, sovrum

När Sten har sagt god natt till foster-

föräldrarna och Rickard kommer en oro fram i bröstet. Den växer sig allt starkare och växlar snart upp till en svår ångest.

Han ser ingen väg framåt.

Och sedan en stund ligger han i sin nya säng och försöker somna. Fast det går inte. Oron med ångesten håller honom vaken.

Fast att sängen är mjuk och skön, så känns det ändå som att det fattas något.

Snart tänker han på Amir, och på mobbarna. Sedan på mamma och mormor.

Det snurrar i huvudet.

Snart blir han också yr.

Och nu blir han jätteledsen. Ja, helt förtvivlat ledsen.

Han klarar nog inte mer nu.

Och han får panik, så ledsen blir han.

Ångesten gör att han inte orkar se framåt, på nya ... fosterföräldrar.

Han vill vara med mamma, mormor, Amir, städerskan Anna på skolan.

Nej, han vill inte det här. Kanske borde han rymma. Ja, han kan rymma nu.

Han kliver ur sängen. Tar av sig pyjamasen och byter om till kläderna som han haft på sig i kväll: jeans och en

grön T-tröja med en bild på en skateare på magen.

Han tänker att han kan smyga ljudlöst ner till hallen och lika ljudlöst sätta på sig skorna och jackan, och sedan försvinna ut genom ytterdörren.

Men innan han går iväg vill han gå till Rickards rum och ta adjö av honom.

44 Sova över

Sten och Rickard, sovrum

Han knackar försiktigt på Rickards sovrumsdörr.

– Ja, kom in, det är öppet, säger Rickard med låg röst.

När han ser dörren öppnas försiktigt och Sten står där påklädd, blir han lite förvånad.

De säger hej igen till varandra.

– Ska du inte gå och sova? frågar Rickard.

Sten skakar på huvudet.

Och nu kommer tårarna igen.

Rickard kliver ur sängen och går fram och kramar om honom.

Och snyftande säger Sten:

– Jag vill inte mer. Och jag tänker rymma.

– Nu? I kväll?

– Ja.

Rickard funderar snabbt. Men säger snart:

– Fast du, Sten, kan du inte sova på saken först?

– Ja ... Men hur då?

– Jo, säger Rickard och får en idé.

När du vaknar i morgon, och om du fortfarande vill rymma ...

– Ja ...

– Då förstår jag dej.

– Men jag vill inte vara hos någon fosterfamilj. Jag vill vara med min bästis, Amir.

– Ja, det är klart, säger Rickard. Och det förstår jag. Fast det är ju inte heller svårt att förstå.

– Ja ... Nej ...

– Men om du väntar med att rymma, tills i morgon ... Du har ju inte heller hunnit hälsa på ponnyhästarna Dandy och Pompe. Dom är jättefina, och

snälla.

– Jaha.

– Så du kan väl vänta med att rymma ... tills i morgon?

– Ja, okej. Men jag vill inte sova själv i mitt rum.

– Du kan väl sova här hos mej. Vi kan klämma ihop oss. Det går säkert fint.

– Ja, gärna. Men jag måste väl gå och byta om igen, till pyjamasen?

– Ja ..., för sova i jeans är nog inte så skönt.

45 Får en ny idé

De tittar väntande på varandra, på att den andre ska säga något.

Men så får Rickard en ny idé.

– Eller du, nu vet jag, jag kan sova över hos dej, i din säng.

– Ja, gärna. Och din och min säng är nog lika stora, breda.

Rickard, som redan har sin pyjamas

på sig, släcker lampan och går med Sten till hans rum.

Snart så ligger de bredvid varandra i Stens säng.

Rickard berättar lite om ponnyhästarna.

Han har ridit i flera år. Han följde med en flicka i klassen till ridskolan, och sedan var han fast. Han älskar hästar.

Och han är nu säker på att Sten också kommer att bli fast efter att han har fått hälsa på Dandy och Pompe.

Sten ler och säger att det hoppas han. Och han frågar om de är snälla, Dandy

och Pompe.

Och Rickard garanterar honom att de är supersnälla.

46 Sover tungt

Båda gäspar flera gånger igen.

Men snart sover de. Och de sover tungt. Speciellt Sten som har haft en mycket tung dag även i dag.

Fast det blev inte med hemska händelser, som i går. Men det har varit

mycket påfrestande och jobbigt, och med en stor, orolig klump i magen.

Nu har han förlorat tre viktiga personer i sitt liv. Och egentligen så orkar han inte med det här. Fast han har liksom inget val. Allt är som det är, och han måste försöka stå ut.

Fast nu i kväll har han i och för sig fått en ny kompis, Rickard. Fast Rickard ska ju alldeles snart flytta till ett nytt och permanent fosterhem.

Och det kommer då att bli ännu en kompis som försvinner ur hans liv.

BAKGRUND

47 Stallet

Sten och Rickard, stall och ute

Nästa dag, eller mer morgon, går Sten med Rickard till stallet och hälsar på hästarna.

Sten tycker Dandy är fin. Och han är mycket snäll. Den andra ponnyn, Pompe, är också fin, och snäll.

Dandy är brun och Pompe är mörkbrun.

Rickard visar Sten hur man borstar en häst, och kratsar (rensar) bort smuts från hovarna.

Rickard vill rida och sätter på Dandy sadel och träs. Sedan tar han ut honom på gårdsplanen.

Sten följer med.

Rickard kliver upp i sadeln och rider iväg med Dandy. Sten joggar med dem, bort till en av hagarna.

48 Rickards

bakgrund

Rickard rider i hagen. Och Dandy travar (småspringer) mest, men lite galopp (springer snabbt) blir det också då och då.

– Men hur har du ... eller jag menar, har du lärt dej rida här hos fosterföräldrarna? På Dandy? Och på så kort tid?

- Nej, jag har ridit i flera år.
- Ja, just det ja, ler Sten lite generat.

Nu kommer jag ihåg att du ju sa det i går, att du följde med en flicka i din klass, till ridskolan.

Rickard ler varmt tillbaka och säger:

– Jag kommer från Jönköping, som du kanske vet ligger nedanför den stora sjön Vättern. Jag har lärt mej rida på ridskolan där.

- Ja ha ..., vad kul.
- Som jag kanske redan har sagt, jag började rida när jag var åtta år.
- Som jag. Jag är åtta.
- Jag följde med en tjejkompis i min

klass till ridskolan när hon skulle rida.

– Vad kul.

– Jag fick börja rida. Fast efter kanske ett par år fick jag sluta ta ridlektioner. Mamma sa att vi inte hade råd med det längre. Våra pengar räckte bara till mat.

– Ja ha ...

– Min pappa sitter i fängelse. Han försökte smugla knark. Men så kom polisen och stoppade honom. Han fick fängelsestraff i sex år. Och han har två år kvar innan han blir fri igen.

Sten tittar lika frågande som allvarsam på Rickard.

– Och nu har min mamma förlorat vårdnaden om mej.

Hon är alkoholist. Hon söp bort alla våra pengar. Vi hade inga pengar till mat. Och när vi inte heller hade pengar till hyran blev vi vräkta.

Och min skola gjorde en orosanmälan av mej till socialkontoret.

Och, som sagt, mamma blev av med vårdnaden om mej.

– Ja ha. Vad trist. Men fick ni bo ute då? Och var hade ni era möbler och saker?

– Vi bodde hos mormor och morfar. Och alla våra möbler och saker har vi

fått stoppa in i ett förråd. Och förrådet blev proppfullt ända upp till taket.

– Ja ha ...

49 Stens bakgrund

– Men du då? Varför ska du bo hos en fosterfamilj?

– Jag vet inte ... Eller jo, jag vet ...

Min mormor har dött och min mamma har blivit tokig.

– Ja ha, säger Rickard intresserat.

– Men jag ska nog få bo hos min bästa kompis Amir, och hans familj.

– Ja, vad bra. Och det kommer säkert att gå att ordna.

– Ja ... Fast det kan ta lång tid. Amirs pappa ska skriva ett brev om att han, dom, vill ta hand om mej ...

– Men det kan ta flera månader ..., säger Rickard och visar att han kan den här svängen. Du förstår, Sten, att när myndigheterna, dom som egentligen bestämmer – när dom arbetar, då går det

inte särskilt snabbt.

Sten nickar instämmande.

De blir tysta under en kort stund.

Men så säger Rickard:

– Fast du, Sten ...

– Ja ...

– Bli inte ledsen om det inte blir så.

Sten höjer förvånat på sina mörka ögonbryn.

– Du förstår ... Dom som bestämmer hur det ska bli, dom kanske bestämmer något annat, än att du ska få bo med din bästa kompis.

– Ja ... Fast då rymmer jag nog.

– Men du ... Rym bara om dom inte

är snälla.

– Ja ...

– För om dom är snälla, då har du ju tur att just du får bo där, hos dom.

– Ja, om dom är snälla, då kan jag stanna kvar.

50 Sten vågar rida

Efter en stund frågar han Sten om han vill rida.

Men Sten vågar inte.

Rickard tjarar och ger sig inte.

Men Sten är fast och bestämd med ett nej. Dessutom ser det farligt ut, att rida.

Men han vågar leda Dandy fram och tillbaka och lite runt i hagen.

Och Rickard följer med.

Men så ångrar sig Sten och vill gärna prova att rida. Fast bara om Rickard håller i Dandy, och om han också leder honom.

Rickard tar av sig ridhjälmerna och ger den till Sten.

Den är något för stor. Men den får duga.

Rickard hjälper honom att komma upp i sadeln.

Sten sätter skon i stigbygeln, svingar upp det andra benet, samtidigt som Rickard puttar på.

Det är farligt att rida med vanliga

skor, som lätt kan fastna i stigbyglarna. Skulle han ramla av, och sitter fast med en sko i stigbygeln – då blir det inte roligt. Det blir sedan garanterat ett gipsat ben under en månad. Om det ens går så bra.

Inte så kul, alltså.

För att inte stigbyglarna ska hänga lösa och slå mot hästen, lägger Sten upp dem korsade över Dandys manke, framför sadeln.

Rickard leder runt Dandy i hagen.

– Det här är ju riktigt kul, säger Sten och ler stolt med hela ansiktet.

– Ja, visst är det. Och du, kom ihåg

att inte dra i tyglarna. Det gör ont i munnen på Dandy då. Håll i framkant på sadeln istället. Och för jag leder ju honom.

– Ja, och det känns fint, tryggt.

– Du kan också hålla dej i Dandys man. Fast du behöver inte dra i manen så att det kanske gör ont på honom.

– Nej, men jag håller i sadeln. Det går bra, ler Sten igen.

Rickard ler tillbaka.

– Förresten, tack för att jag får rida. Det här är askul. Och tack för att du är så snäll, Rickard.

– Tack! Jo, men det är du också. Jag

gillar snälla människor.

– Jag med. Och Dandy. Han är också himla snäll. Bäst i hela världen.

Sten nöjer sig med att Dandy bara skrittar (går). Men Rickard sätter ändå igång Dandy i trav, och joggar med.

Han säger till Sten att luta sig bakåt. Då är det lättare att hålla balansen.

Men när Sten är på väg att glida av Dandy, stannar Rickard honom och puttar upp Sten i sadeln igen.

Allt går jättebra och Rickard har full kontroll på Dandy. Och Sten tycker inte längre att det är farligt att rida.

51 Nöjd med ridandet

Efter en kvart känner Sten sig mycket nöjd och vill kliva ner från sadeln. Och Rickard hjälper honom.

De leder Dandy och går på en liten promenad som tar en halvtimme.

När de kommer tillbaka till stallet tar de av Dandy sadeln och tränset. Nu sätter de på honom grimman, som sitter

runt huvudet på Dandy, som med tränset. Och i grimman kopplar de fast ett grimskaft (rep), som de håller i.

De sätter också på Pompe sin grimma, och med grimskaft kopplat.

De leder hästarna ut till hagen. Sten leder Dandy, och Rickard Pompe.

När de släpper loss hästarna i hagen blir de glada och rusar fram och tillbaka, och gnäggar.

Därefter mockar de (tar bort hästbajs) och gör rent i hästarnas boxar. De strör halm över golvet och lägger in en packe med hö till hästarna, som de har att äta när de kommer in efter ett par timmar i

hagen.

Nu går Sten och Rickard in i huset igen, och de sätter sig i Rickards rum och spelar TV-spel.

RINGER

AMIR

52 Ångest och
tröst

Sten och Amir, telefon

Sten ringer till Amir.

Men när han hör Amirs glada röst blir han ledsen och gråter. Han får en ångestattack. Önskar så mycket att han fick vara med Amir nu.

I telefonen får han inte fram så mycket vettigt att säga, utan gråter mest bara.

Amir försöker lugna och trösta honom. Fast det känns som en omöjlig uppgift.

53 Väljer att inte ringa mer

Även nästa dag ringer Sten till Amir, och det blir samma sak som senaste gången – bara en massa gråt i luren.

Sten väljer att i fortsättningen inte ringa Amir något mer. Det gör för ont att höra hans glada röst i luren. Och det sänker honom psykiskt, och rejält.

Resten av dagen går han runt och mår

dåligt, av saknad och längtan efter sin bästa vän, Amir.

Fast nu får det bli slut på detta. Allt detta gråtande och saknande måste få ett slut.

Och nu, att bara kapa alla band med sin bästa vän och kompis, blir det enda rätta – som kanske gör minst ont.

Och han får helt enkelt bara anpassa sig efter det nya.

Nu har han dessutom Rickard, och Dandy och Pompe, som sällskap. Med detta kanske han kan överleva någon dag till.

Fast Rickard, han åker till sitt nya

familjehem redan i övermorgon, tisdag.

Eller så rymmer han bara – och från
allt som gör ont.

BESÖK

FRÅN

SKOLAN

54 Dandy och

information

Sten, Rickard och ponnyhästar, ute

Även på Stens tredje dag här på familjehemmet tar Rickard och han ut Dandy på en liten ridtur. Och därefter går de en promenad med honom.

Rickard talar om att i morgon tisdag, och på eftermiddagen, kommer läraren och kuratorn hit och ger hemundervisning.

Fast i morgon är hans sista dag här i fosterhemmet. Han blir hämtad av sina nya fosterföräldrar någon gång efter lunch.

– Ja ha, vad trist ..., säger Sten. Eller jag menar vad roligt för dej.

55 Liten

ändring

Fast nu, efter att de kommit tillbaka med Dandy till stallet, och släppt ut honom i hagen, får de ny information.

Kerstin kommer till dem och säger att det har uppstått ett litet problem med hämtningen av Rickard i morgon tisdag.

Hon fick för en stund sedan ett

telefonsamtal från socialförvaltningen.

De sa att Rickards nya familjehem bad om att de måste flytta fram hämtningen av honom ett par dagar. De kommer på förmiddagen på torsdag istället.

Deras bil har gått sönder. Den är nu inlämnad på verkstan för reparation. Men reparatören lovar att de får tillbaka den senast på torsdag morgon.

Och Rickards nya fosterföräldrar hälsar så gott till honom.

Fast Rickard vet inte vilka de är, mer än det lilla som blev efter deras besök här i familjehemmet i Örebro för ett par

veckor sedan.

De var här och besökte honom under en timme några dagar efter att de blivit godkända av socialförvaltningen att ta hand om honom.

Fast Rickard har inte fått frågan, ifall om han godkänner dem. Men de spelar ju instrument och är musiker. Och det står högst upp på hans önskelista, eller mer kravlista.

Och han förväntar sig också att de är proffsiga musiker, och snälla.

– Så då kan du vara med mej här i morgon och övermorgon också, säger Sten och blir glad.

– Ja, så får det bli, säger Rickard och sväljer sin besvikelse över att inte bli hämtad i morgon.

– Då kan du rida i morgon och övermorgon också.

– Ja ... Och ett par dagar hit eller dit spelar ingen större rock `n` roll.

Sten flinar glatt.

– Och det känns bra att få vara med dej hela dagen i morgon och övermorgon också.

56 Hästar, spel och oro

Sten vet inte vad han känner inför det här med skola, eller hemundervisning i morgon. Fast det kan väl knappast bli värre än allt det som han hittills har tvingats gå igenom.

Men fram tills i morgon, och då som läraren och kuratorn kommer, har de underbar tid med Dandy och Pompe.

Allt som de gör med ponnyhästarna är också för att hjälpa Sten att vänja sig vid dem. För nu snart blir han ju själv med dem. Eller i alla fall utan Rickard.

Fast Rickard tror att det kommer gå utmärkt bra.

Resten av dagen cyklar de, spelar fotboll och innebandy.

Och inne på Rickards rum spelar de TV-spel och kinaschack.

57 Mycket oro

Morgondagen kommer. Och när de kommer tillbaka med Dandy, gör de som tidigare, släpper ut honom i hagen tillsammans med Pompe.

Och innan hemundervisningen hin-
ner starta får familjehemmet ett samtal
från socialförvaltningen. Det gäller
begravningen, och nu är den planerad
att hållas på torsdag i nästa vecka, alltså
om nio dagar.

Sten får automatiskt en stor klump i

magen.

Så på nästa torsdag ska han behöva träffa sådana där människor som sviker, som han känner har svikit honom.

Och han ska på en begravning, av någon som ju också har svikit.

Åtminstone så känns det så. För varför behövde mormor gå och dö just nu? Kunde hon inte bara ha väntat ... i fem år, tio år?

Fast nu känner han också att han är dum. För egentligen så ville nog inte mormor dö. Lika lite ville väl mamma bli tokig på riktigt.

Men Amir ... Ja, han saknar honom

fortfarande. Fast att det känns som ett svek.

Men hans pappa kanske har skrivit det där brevet ... Eller så har han glömt det.

Kanske får han veta det på begravningen.

58 Lärare och kurator

Rickard har under promenaden också berättat om läraren Jana och kuratorn Fatemeh.

Jana är lärare i svenska, finska, engelska, SO och matte.

Och Fatemeh är utbildad kurator. Men även hon är mycket begåvad i språk. Hon är duktig på sitt modersmål

persiska och sina andra språk svenska och engelska.

Hon brukar hjälpa Jana i undervisningen och i hjälpanDET av eleverna i sina arbeten.

Och genom detta arbete får hon och barnen en fin och naturlig kontakt där de kan bygga tillit och trygghet. Detta blir då speciellt bra för barnet som kanske behöver en vuxen att prata med.

Fatemeh, trettio år, flydde med sin man från Iran för mer än tio år sedan. Och i dag har de två små flickor på tre och fyra år.

Jana, tjugofem år, är född i Sverige

men har finska föräldrar. Hon bor sambo med en tre år äldre man sedan två år.

Ibland kan de hålla lektionen på engelska. Och barnen uppmuntras att också prata engelska. Det kan bli något ord, en fras eller en hel mening, när det fungerar. I annat fall går det förstås bra med svenska.

De säger också att när barn spelar TV-spel så är ibland rösten, som de hör i spelet, på engelska. Men barn fixar det.

Här på familjehemmet kommer Fatemeh och Jana två gånger i veckan

och stannar under ett par timmar.

Då undervisar de, hjälper till med skolarbetet och ger läxor.

Och om något barn behöver få prata om något, som är jobbigt psykiskt eller som på något vis tynger, kan Fatemeh och barnet gå iväg och prata i enrum.

Och denna pratstund äger barnet. Det måste få vara på barnets villkor, som får bestämma.

Ibland kan barnet vilja prata med Jana i enrum. Ja, det händer också att barnet vill prata med dem båda.

Och andra gånger kan också Ove och Kerstin vara med under pratstunden,

om barnet vill det, eller vara med under lektionen och skolarbetet.

Rickard försäkrar Sten att Läraren och kuratorn är jättesnälla, som Kerstin och Ove.

Och de kommer hit till familjehemmet i dag och i övermorgon.

Fast Rickard reser, som sagt, iväg på torsdag. Fosterföräldrarna kommer och hämtar honom på förmiddagen. Och det kan bli före hemundervisningen.

UNDER- VISNING

59 Under-
visningen
startar

Sten, Rickard, flickor, lärare och

När Sten och Rickard kommer in till köket sitter läraren och kuratorn redan vid köksbordet. De sitter med flickorna, som också väntar på att bli placerade i ett familjehem.

Alla hälsar på dem och de hälsar tillbaka.

Efter presentationen av hemundervisningen, som Jana och Fatemeh nu går igenom speciellt för Sten, sätter barnen igång med skolarbetet. Och de får i dag välja fritt vad de vill arbeta med.

Sten får flera skolböcker: en mattebok, svenskbok och läsbok.

Läsboken får han välja från en bokhylla i vardagsrummet. Och i denna bokhylla finns massor med skönlitterära böcker.

Han vet först inte vilken bok han ska välja. Men snart bestämmer han sig, och lite vilset, för en som handlar om pirater.

Jana säger också att han gärna får byta bok precis när han vill och så ofta han vill. Och om han saknar någon bok i bokhyllan kan de köpa in den.

60 Välja arbete fritt

Först funderar Sten på om han ska tala om för kuratorn Fatemeh att han inte vill vara hos någon fosterfamilj och att han vill åka hem till sin bästa kompis Amir.

Men så tänker han att det nog inte går vägen. Han måste säkert helt enkelt åka till en fosterfamilj. Och allt blir då som

hugget i sten eller som att rulla en boll i en uppförsbacke. Lönlöst alltså.

Fast nu känner han att han varken kan koncentrera sig på svenskboken eller matteboken. Så det får bli läsboken.

Fast det blir lite mycket prat runt bordet, så inte heller piraterna kan få honom att koncentrera sig.

Han får en idé och frågar om det finns bildlektion på schemat.

Och det gör det. Fast Jana missade informera om det.

Det finns ritblock eller lösa ritpapper, pennor och kriter i bokhyllan i vardagsrummet.

Sten hämtar ett papper och en ask med färgade kriter.

Men vad ska han rita?

Det blir tvärstopp nu med.

Han tänker bara på Amir och tiden med honom.

Men så får han en idé. Han kan rita borgen där hemma. Fast ... det är ju inte längre hemma.

Och nu kommer tårarna igen.

– Har man också gymnastik på dom här lektionerna, frågar han Jana, och torkar sina tårar med tröjärmen.

– Vi går och spelar fotboll, föreslår Rickard och slår ihop sin mattebok.

– Ja, fotboll! ropar flickorna, tretton till sexton år. Får vi vara med?

Även de slår ihop sina böcker: engelskböcker och svenskböcker.

– Får vi också vara med, frågar Jana och Fatemeh.

Och det är klart att de får. Alla som vill får vara med.

61 Spela fotboll

Alla går ut på gården. De väljer en större gräsmatta, kanske tio meter bred och femton meter lång, strax intill ladugården.

Rickard hämtar en fotboll och två koner från lekskjulet. Konerna sätter han ut som två målstolpar.

Nu kommer också Ove och Kerstin

som har varit runt och gett alla djur på gården mat.

Och de vill också vara med och spela fotboll.

Fyra vuxna och fem barn spelar fotboll. Men när en står i mål blir det åtta spelare ute på planen.

De spelar barn mot vuxna. Och barnen vinner överlägset.

De vuxna springer mest runt och jagar efter bollen som Rickard och Sten dribblar fram och passar till varandra.

Och de gör mål. Det ena efter det andra.

Men så får Ove chansen att ta bollen.

Och nu dribblar han och skjuter den i mål.

Men det händer ofta, när någon av de andra får tag på bollen, att de sänker sin målchans med att sparka bollen åt ... Ibland far den ut på en åker och andra gånger rullar den längs med bilvägen till gården.

– Men hallå! säger Sten och skrattar. Målet är väl inte långt där borta.

Och han tycker det här är kul.

De andra tycker säkert också det.

Och snart ropar han till Rickard att passa bollen. Men Rickard vill nu själv skjuta den i mål.

Bollen far ibland åt alla håll och det blir många sköna skratt bland såväl spelarna som målvakten.

Och det är bara glädje under spelets gång. Alla är glada. De vuxna ser nu att Sten slappnar av och vågar se framåt med sitt liv. Det som händer nu händer också på ett familjehem.

De vuxnas uppgift, kanske även barnens, är att få Sten och de andra att känna glädje.

Och de behöver få känna att det finns ett ljus i tunneln, vad gäller att flytta hem till ett familjehem.

När de slutar matchen står det

tjugotvå mål av barnen mot fem av de vuxna.

Alla är svettiga och behöver en dusch, men de väntar med den tills efter middagen. De ringer en pizzeria i närheten och beställer pizzor till alla.

Även Jana och Fatemeh stannar kvar över en pizza. Och de tänker att duscha får de göra efter arbetsdagen, när de har kommit hem.

Och alla tycker det var en rolig gympalektion.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen